

Motion till riksdagen

1985/86:Jo209

Marianne Andersson och Per-Ola Eriksson (c)

Bevarande av slätterängar

En av de mest uppskattade svenska landskapsbilderna och även vår mest innehållsrika och levande historiebok är det gamla kulturlandskapet som formats av generationer brukare.

Hagmarker, slätterängar etc. innehåller de mest artrika växt- och djursamhällena i svensk natur och har avgörande betydelse för växt- och djurvärldens mångfald och för den genetiska variationen i landet. Av våra ca 400 hotade högre växter hör ca 300 hemma i jordbrukslandskapet.

Den traditionella ängsslåttern, då man tog hö från permanenta, ogödslade ängar, har inte längre någon ekonomisk betydelse. Slätter av denna typ förekommer för att bevara ett kulturarv och en naturtyp med åtskilliga slätterberoende växt- och djurarter som i dag är hotade. Det är i högsta grad ett samhällsintresse att bevara de värdefulla slätterängar som i dag sköts ideellt av intresserade brukare.

Med den negativa ekonomiska utveckling för jordbruket och hotet om nedläggning av åkermark som i dag finns är risken överhängande att just denna kvarvarande värdefulla odlingsmark försvinner. Öppethållande och vård sker bäst genom att bestående jordbruksföretag sköter marken och för att göra detta möjligt bör ett statligt stöd i form av arealbidrag utgå till brukaren. Detta skulle på ett obyråkratiskt och för samhället föga kostnadskrävande sätt medverka till bevarande av ett oersättligt miljö- och kulturarv.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts angående arealbidrag till brukare av slätterängar.

Stockholm den 21 januari 1986

Marianne Andersson (c)

P.-O. Eriksson (c)